

Kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovencev.

URADNI LIST

pokrajinske uprave za Slovenijo.

Vsebina: Zakon o glavni kontroli. Zakon o ministrski odgovornosti. — Naredbi pokrajinskega namestnika za Slovenijo: o pobiranju vodovodne naklade v vasi Bistrici, občina Bohinjska Bistrica; o dokladi k ustrezni državni pristojbini v blejski občini. — Razglasi raznih uradov in oblastev. — Razne objave.

Zakoni in kraljevske uredbe.

248.

Mi

Aleksander I.,

po milosti božji in narodni volji
kralj Srbov, Hrvatov in Slovencev,

proglašamo in objavljamo vsem in vsakomur, da je narodna skupščina kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev sklenila v LXVII. redni seji dne 17. maja 1922. in da smo Mi potrdili in potrjujemo

Zakon**o glavni kontroli,***

ki se glasi:

I.

Obče odredbe.

Člen 1.

Za pregledovanje državnih računov in za nadziranje, kako se izvršujejo državni proračun in oblastni proračuni, obstoji glavna kontrola kot vrhovno računsko sodišče (člen 118. ustave). Kot posebno računsko oblastivo in računsko sodišče zavrača glavna kontrola protizakonito uporabljanje ali oškodovanje materialnih državnih sredstev, s pregledovanjem državnih računov pa ugotavlja njih pravilnost, zlorabe ali nepravilnosti in v zvezi s tem tudi zakonsko odgovornost za zlorabe in za povračila škode.

Člen 2.

Za pregledovanje računov samoupravnih oblastev je glavna kontrola najvišje nadzorno oblastvo.

Istotako so zavezani vrhovnemu nadzorstvu glavne kontrole računi naprav in korporacij z državno podporo, ako ni zanje z zakonom odrejeno drugače.

Člen 3.

Glavna kontrola ima svoj pečat, na katerem je na sredi državni grb, okoli njega pa napis: «Glavna kontrola kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca».

II.

Sestava glavne kontrole.

Člen 4.

Glavna kontrola je sestavljena iz predsednika in enajstih članov.

Za pomožno osebje ima glavna kontrola: tri oddelne načelnike, potrebno število odsekovnih šefov, inspektorjev, tajnikov, šefov krajevnih kontrol, računskih preglednikov, arhivarjev, pisarjev in praktikantov.

Člen 5.

Predsednika in člane glavne kontrole voli narodna skupščina iz kandidatne liste, ki jo sestavlja državni svet in na kateri je predlaganih dvakrat toliko kandidatov, kolikor je praznih mest.

* Razglašen v «Službenih Novinah kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca» št. 125, izdanih dne 10. junija 1922.

Predsednik in polovica članov glavne kontrole morajo biti pravniki. Ostali člani so morali biti ministri za finance ali pa morajo imeti deset let ukazne službe v finančni stroki.

Predsednika in člane glavne kontrole postavlja kralj z ukazom na predlog predsednika ministrskega sveta.

Člen 6.

Predsednik in člani glavne kontrole so v svojih zvanjih nepremestni kakor člani državnega sveta.

Člen 7.

Predsednik glavne kontrole ima čin in plačo predsednika državnega sveta, člani pa imajo čin in plačo državnih svetnikov.

Člen 8.

Ko predsednik in člani nastopajo službo, se zaprisežajo kakor sodniki.

Člen 9.

Predsednik glavne kontrole ne sme biti z enim ali drugim izmed članov, en član pa ne z drugim v oni stopnji sorodstva, ki so v tem oziru določene z zakonom za sodnike.

Člen 10.

Za načelnika administrativnega in računskega oddelka se smejo postavljati kandidati, ki imajo te-le pogoje:

- 1.) da so dovršili pravno fakulteto;
- 2.) da so službovali najmanj 10 let v finančni stroki ali pa pri glavni kontroli;
- 3.) da so opravili izpit po pravilih glavne kontrole iz člena 13. tega zakona.

Za načelnika sodnega oddelka sme biti postavljen samo oni kandidat, ki je opravil sodniški izpit in služil 10 let v sodni stroki.

Člen 11.

Za odsekovne šefe administrativnega ali računskega oddelka in za inspektorje je treba:

- 1.) da so dovršili srednjo ali tej enako šolo;
- 2.) da so opravili izpit po pravilih glavne kontrole iz člena 13. tega zakona;
- 3.) da so služili najmanj sedem let v finančni ali administrativni stroki.

Šefi krajevnih kontrol in računski pregledniki, ki so izpolnili pogoje iz točk 1. in 2. tega člena, imajo prvenstveno pravico do službenih mest odsekovnih šefov in inspektorjev.

Za odsekovnega šefa sodnega oddelka sme biti postavljen samo oni kandidat, ki ima kvalifikacijo za sodnika prvostopnega sodišča in najmanj pet službenih let; za tajnika pa sme biti postavljen oni, ki ima diplomu o dovršeni pravni fakulteti in najmanj pet let ukazne službe kot uradnik sodnega oddelka glavne kontrole.

Člen 12.

Za šefe krajevnih kontrol smejo biti postavljeni kandidati, ki so dovršili najmanj srednjo ali tej enako šolo ter so službovali kot računski pregledniki najmanj osem let.

Kandidati, ki so dovršili pravno fakulteto, imajo pravico prvenstva.

Člen 13.

Za računske preglednike glavne kontrole smejo biti postavljeni kandidati, ki so opravili izpit po pravilih, katere predpiše obča seja glavne kontrole.

Ta izpit so upravičeni opravljati:

1.) oni, ki imajo najmanj srednjo šolo ali tej enako ali strokovno šolo, katero priznava obča seja glavne kontrole za zadostno; in

2.) oni, ki imajo najmanj pet službenih let v finančni stroki ali pa pri katerikoli računski napravi.

Člen 14.

Uradnikom glavne kontrole se odreja čin in plača z zakonom o civilnih uradnikih.

Člen 15.

Za ono uradniško osebje, čigar število ni odrejeno s tem zakonom, se odreja številčno stanje s proračunom po potrebi, ki jo določi obča seja glavne kontrole in katero mora oceniti samo narodna skupščina.

Člen 16.

Vse pomožne uradnike, ki jih določa ta zakon, voli glavna kontrola v obči seji.

Izvoljeni kandidati se postavljajo s kraljevim ukazom na predlog predsednika ministrskega sveta.

Člen 17.

Pomožni uradniki se ne smejo premestiti v drugo stroko brez pristanka ali predloga glavne kontrole, pa tudi ne brez svojega pristanka, ako ni izšel predlog za premestitev pomožnega uradnika iz obče seje.

Člen 18.

Predsednik dovoljuje članom glavne kontrole, pomožnemu osebju glavne kontrole in krajevnih kontrol dopuste do enega meseca; dopuste, daljše od enega meseca, pa dovoljuje obča seja glavne kontrole.

Predsedniku glavne kontrole dovoljuje dopust predsednik ministrskega sveta.

Člen 19.

Predpisani izpiti se opravljajo pred komisijo in v krajih, ki jih odreja obča seja glavne kontrole.

III.

Razdelitev glavne kontrole na oddelke in odseke.

Člen 20.

Celokupni službeni posel glavne kontrole se opravlja v treh oddelkih: v administrativnem, računskem in sodnem.

Člen 21.

Računski oddelok se deli na odseke, katerih število odreja obča seja glavne kontrole po potrebi.

Člen 22.

Oddelkom načelujejo načelniki, odsekom pa šefi, s potrebnim številom ostalega pomožnega osebja.

Člen 23.

Inspektorje, šefe krajevnih kontrol in računske preglednike pri glavni kontroli in pri krajev-

nih kontrolah porazdeljuje s sklepom občja seja glavne kontrole.

Člen 24.

Natančnejše odredbe o poslovni organizaciji glavne kontrole in dolžnostih njenega pomožnega osebja, kolikor niso določene s tem zakonom, predpiše občja seja s pravilnikom za izvrševanje tega zakona.

IV.

Področje glavne kontrole.

Člen 25.

Glavna kontrola pregleduje, popravlja in likvidira račune občje administracije in vseh računskih preglednikov proti državni blagajni. Pazi na to, da se ne prekorači noben izdatek po proračunu in da se ne prenese nobena vsota iz ene proračunske partije v drugo. Tudi sklepa račune vseh državnih uprav ter je dolžna, zbirati vsa dokazila in vsa potrebna pojasnila o računih.

Člen 26.

V področje glavne kontrole spada nadalje to-le: Glavna kontrola

1.) sodi in rešuje na način in v mejah tega zakona vse spore o povračilu škode, ki se ugotovi pri pregledu računov, blagajn, stvari in materiala, kateri so podrejeni njenemu pregledu in njenemu nadzorstvu;

2.) rešuje o kazenski prijavi zoper odgovorne osebe po tem zakonu in njih deležnike za zlorabe, ki jih učinijo pri upravljanju poverjene imovine, ako so deležniki organi javne službe;

3.) vlaga v imenu države tožbe pri državnem svetu v primerih, določenih z zakonom o državnem svetu in upravnih sodiščih;

4.) izreka disciplinarne kazni zoper svoje osebje in ostale osebe, odgovorne po tem zakonu;

5.) predpisuje s pristojnimi ministri pravila, da se državno računovodstvo in knjigovodstvo učvrsti in izpopolni in da se pravilno vodijo dohodki in razhodki;

6.) overovlja vladna poročila, ki se predlagajo narodni skupščini, ali so finančne pogodbe izvršene v zmislu pooblastitev;

7.) odreja, ako se ji zdi potrebno, izredne preglede vseh državnih blagajn, stvari in materiala kakor tudi onih nedržavnih naprav, ki so pod njenim nadzorstvom;

8.) predpisuje pravila, po katerih se pregledujejo računi stalno, mesečno ali v drugih rokih;

9.) sklepa o sprejemanju v službo, o upokojevanju in o količini pokojnine kakor tudi o odpuščanju uradnikov glavne kontrole;

10.) sestavlja svoj letni proračun ter ga izroča v pregled ministru za finance;

11.) kontrolira in presoja, ali se pobirajo dohodki in vobče javne davščine pravilno in brez škode za državno blagajno, poroča o opaženih nepravilnostih ali pogreških pristojnim ministrom, v prvi vrsti pa ministru za finance, ter podaja predloge, kako naj se te nepravilnosti in ti pogreški odpravijo in popravijo;

12.) rešuje tudi vsa ona vprašanja za katera je pristojna po tem ali po drugem specialnem zakonu, ter daje na zahtevo posameznih ministrov pojasnila o vprašanih državnega proračuna in vobče o vseh izdatkih iz državne blagajne po zaključenih in nezaključenih računih, učinjenih ali neučinjenih izdatkih;

13.) ocenja in overovlja končni državni račun ter izdeluje poročila za narodno skupščino s potrebnimi pripombami glede pravilnosti in zakonitosti v upravljanju državne imovine. Glavna kontrola zlasti ugotavlja, ali in v koliki meri se je proračun prekoračil, ali in v koliki meri so se prenašale posamezne vsote iz ene proračunske partije v drugo, ali uporabljali proračunski prihranki in izdatki za potreščine ali namene, ki niso določeni v proračunu. Istotako mora glavna kontrola v tem poročilu priobčiti narodni skupščini vse svoje tožbe pri državnem svetu zoper ministrske ukaze ali odločbe in jo z njimi seznaniti; kakor tudi vse primere spornega viza, razpravljanega z odločbami ministrskega sveta v zmislu člena 59. tega zakona.

Člen 27.

Pregledovanju glavne kontrole in njenih organov niso zavezani računi (krediti): za zaupne

namene ministrstva za zunanje posle, ministrstva za notranje posle in ministrstva za vojno in mornarico kakor tudi ne vseh drugih kreditov, ki služijo za zaupne državne namene ter so tudi v proračunu označeni za take.

Člen 28.

Na zahtevo glavne kontrole morajo pristojna oblastva takoj razrešiti dolžnosti in nadomestiti z drugimi osebami one računodajnike in upravitelje, o katerih spozna glavna kontrola pri pregledu računov ali pri rednem ali izrednem pregledu blagajn, stvari in materiala, da se jim mora zaradi opaženih nepravilnosti, škode ali zlorabe odvzeti blagajna in ostalo.

Člen 29.

Ministri morajo vročati glavni kontroli prepise vseh ukazov in vseh odločb o pravici, s katero je združen izdatek iz državne blagajne.

Člen 30.

Glavna kontrola občuje neposredno z vsemi oblastvi v vseh poslih svoje pristojnosti.

Če glavna kontrola zahteva, ji morajo vsi uradi vročiti zahtevane podatke, akte ali listine, ki se ji vidijo potrebni zaradi pregleda računov ali presoje spornega predmeta.

Člen 31.

Ko se proračun zakonodajno odobri, ga pošlje minister za finance glavni kontroli v izvršniku z njegovim specialnim delom vred, v katerem so poleg partij navedene tudi pozicije za vsak urad in vsako napravo.

V.

Pristojnost predsednika glavne kontrole.

Člen 32.

Predsednik je starejšina glavne kontrole. Njegovе dolžnosti in pravice so te-le: Predsednik

1.) izvršuje zoper uradnike glavne kontrole in zoper one osebe, ki so odgovorne pred glavno kontrolo, ono disciplinarno oblast, ki mu jo daje zakon o uradnikih kot starejšini urada;

2.) odreja po svoji izprevidnosti ali pa na zahtevo občje seja izredne preglede blagajn, stvari in materiala ter odreja za to inspektorje kakor tudi odposlance glavne kontrole;

3.) odreja osebe, ki naj sklepajo račune in izvršujejo pripombe ob stroških odgovornih računodajnikov;

4.) odreja računске preglednike, ako se pojavijo zlorabe po računih, za katere je treba ugotavljati in zbirati podatke na licu mesta;

5.) odreja dnevni red kakor tudi čas, ko naj se vrši seja;

6.) podaja občji sei predloge za izpremembo in dopolnitev predpisov v pravilih za izvrševanje tega zakona kakor tudi predloge o postavljanju, upokojevanju, napredovanju in odlikovanju kontrolnih uradnikov; te predloge sme podajati tudi občja seja;

7.) sprejema in odpušča praktikante in slugе.

Člen 33.

Če je predsednik zadržan ali če je njegovo mesto izpraznjeno, ga nadomešča po rangi najstarejši član.

VI.

Pristojnost in organizacija sej glavne kontrole.

Člen 34.

Vsi predmeti, ki spadajo v področje glavne kontrole in o katerih mora glavna kontrola po tem ali po drugem zakonu izdajati odločbe, se rešujejo, odnosno presoajo, v občih ali v rednih sejah.

Člen 35.

Občja seja glavne kontrole sestavljajo predsednik in vsi člani z zapisnikarjem.

Za polnoveljavno delo v občih sejah je treba, da je razen predsednika ali njegovega namestnika navzočnih vsaj šest članov.

Občji sei predseduje predsednik glavne kontrole, ako pa je odsoten ali zadržan, po rangi najstarejši član.

Zapisnikar občje seja je šef administrativnega odseka, ako pa je zadržan ali odsoten, eden izmed tajnikov ali računskih preglednikov, ki ga odredi predsednik.

Člen 36.

Občja seja sklepa z absolutno večino glasov. Ob enakem številu članov se ne udeležuje in ne sklepa v seji član, ki je po rangi najmlajši, ako pa je ta član referent o predmetu, o katerem se sklepa, oni član, ki je po rangi pred njim.

Člen 37.

V področje občje seja spada razpravljanje o vprašanih in predmetih iz členov 15., 16., 18. in 19. in iz točk 3.), 4.) (glej člen 120.), 5.), 6.), 7.), 8.), 9.), 10.), 12.), 13.), člena 26. tega zakona. Občja seja razen tega

1.) voli kandidate za izpraznjena mesta svojega osebja;

2.) skrbi za enako uporabljane zakonov v oddelkih glavne kontrole in krajevnih kontrol;

3.) predpisuje pravila za izpit računskih preglednikov in odloča o pravici do tega izpita;

4.) sklepa o periodičnih poviških kontrolnega osebja;

5.) sklepa, kateri računi manjše vrednosti in važnosti naj se vroče v pregled in razpravo računskim oddelkom pri ministrstvih in višjih državnih napravah; toda v tem primeru mora vršiti glavna kontrola nadrevizijo;

6.) sklepa, pri katerih državnih uradih in napravah naj se izvrši trajen in preventiven pregled listin in računov.

Odločbe občje seja so izvršne, razen če je z zakonom predpisano drugače.

Člen 38.

Redno sejo sestavljajo trije člani glavne kontrole in zapisnikar. Predseduje ji po rangi najstarejši član. Kadarkoli je mogoče in kadarkoli zahteva poslovna potreba, odredi predsednik, da se vrše redne seje v več oddelkih.

Člen 39.

Člani se porazdele na oddelke začetkom vsakega leta po sklepu občje seja.

Člen 40.

Samo enega odsotnega člana sme v redni seji nadomeščati načelnik sodnega oddelka, ako pa je zadržan, načelnik administrativnega ali računskega oddelka.

Člen 41.

Redne seje razpravljajo o predmetih računskega pravosodja kakor tudi o onih administrativnih in računskih predmetih, ki ne spadajo v pristojnost občje seja ali predsednika glavne kontrole.

Člen 42.

V pristojnost razpravljanja redne seja spada razen predmetov iz točk 1.), 2.) in 11.) člena 26. tega zakona to-le: Redna seja

1.) razrešuje vse pregledane in končane račune ter izdaja računodajnikom razrešnice;

2.) sklepa o zahtevi zavarovanja na imovino oseb, odgovornih po tem zakonu, razen če je to učinil komisar glavne kontrole in krajevna kontrola;

3.) sklepa o odpravi uvažanih zavarovanj;

4.) ocenja in izdaja potrebne odločbe po poročilih svojega računskega oddelka, krajevnih kontrol in komisarjev glavne kontrole, ki jih predlagajo o rednih pregledih računov in izrednih pregledih blagajn, stvari in materiala;

5.) izdaja odločbe o zastaranju računov in ponovnem pregledu razrešenih in zastaranih računov in

6.) razpravlja tudi o vseh ostalih vprašanih, ki spadajo v njeno pristojnost po tem zakonu.

Odločbe redne seja so izvršne, ako ni s tem zakonom odrejeno drugače.

VII.

Redni pregled računov in razprava o njih.

Člen 43.

Glavna kontrola pregleduje račune, ki spadajo po tem zakonu v njeno pristojnost, ter razpravlja o njih po svojih računskih preglednikih pri glavni kontroli in pri krajevnih kontrolah.

Pregled in priprava razprave o računih pri glavni kontroli se dovršuje v njenem računskem oddelku.

I. Predlaganje računov.

Člen 44.

Vsi računodajniki, upravitelji, nakazovalci morajo svoje račune po koncu računskega leta predložiti glavni kontroli, odnosno krajevni kontroli v predpisani obliki v pregled najkasneje do konca meseca aprila, kolikor ni s tem in drugim zakonom za to odrejen poseben rok.

Vsi računi, ki jih pregleduje glavna kontrola med letom po svojih krajevnih računskih preglednikih in ki se sklepajo mesečno, trimesečno ali v drugih rokih, se predlagajo v pregled krajevnim kontrolam najkasneje v enem mesecu po njih zaključku.

Člen 45.

Kjer je po enem računu več računodajnikov, mora skleniti in predložiti račun v pregled oni, ki je bil računodajnik v času, ko je bilo treba knjige in račune po zakonu zaključiti.

Člen 46.

Računodajnike, ki ne predlože v zakonitem roku svojih računov glavni kontroli in krajevni kontroli ali jih predlože nepopolnoma, nečisto in nečitljivo spisane ali ne predlože izčrpnih in pravočasnih odgovorov na vprašanja in kontrole pripombe, kaznuje glavna kontrola po členu 118. tega zakona.

Člen 47.

Ce računodajnik tudi po izrečeni kazni ne sklene in ne predloži svojih računov v odrejenem roku ali ne izvrši in ne predloži odgovora na vprašanja in pripombe kontrole, ima glavna kontrola pravico, takoj odrediti strokovnjaka, ki izvrši ob stroških odgovornega računodajnika te posle na licu mesta.

2. O pregledovanju računov pri glavni kontroli.

Člen 48.

O izključitvi osebja, ki pregleduje račune, sklepa redna seja glavne kontrole po predpisih civilnosodnega postopka.

Zoper inspektorje in odposlance za pregled poslovanja krajevnih kontrol in komisarje za izreden pregled blagajn, stvari in materiala se ne more zahtevati izključitev.

Člen 49.

Ako se ugotovi s pregledom računa in z izvršeno nadrevizijo, da je račun pravilen, se predloži predmet redni seji v sklepanje o razrešitvi računa.

Člen 50.

Ako so opažene nepravilnosti v pregledanem računu formalnega značaja in je škoda po oceni glavne kontrole neznatna, se pošljejo po izvršeni nadreviziji pripombe dotičnemu uradu, da jih izvrši in predloži odgovor. Ako pa je učinjena škoda po pregledanem računu po oceni glavne kontrole znatna, predloži računski oddelek, preden se pošljejo pripombe v izvršitev, o tej škodi referat redni seji zaradi zahteve zavarovanja.

Člen 51.

Ako se zaslede s pregledom računa dokazi o zlorabi, se predloži o tem poročilo glavni kontroli z dokazi vred. Ako pa se poleg zlorabe ugotovi po istem računu tudi škoda, za katero je odgovoren nakazovalec ali računodajnik, se tudi to navede v poročilu; obenem pa se predlože dokazi, s katerimi se škoda ugotavlja.

To poročilo se predloži redni seji, ki predhodno preizkusi, ali obstoji vse ono, kar se je našlo ob pregledu računa in navedlo v poročilu; ako razvidi, da obstoji, sklene:

- 1.) da je računodajnika odstraniti od dolžnosti;
- 2.) da je zlorabljeno vsoto in škodo zavarovati s prepovedjo in predznanbo na imovino odgovorne osebe; in
- 3.) da izroči pristojnemu oblastvu prijavo in obenem zahteva povračilo škode.

O tem poročila glavna kontrola takoj pristojnemu ministru s točno označbo kaznivega dejanja, za katero je dotičnega uradnika prijavila pristojnemu oblastvu.

Člen 52.

Sodišča, pri katerih zahtevajo pristojna kontrolna oblastva zavarovanje, postavljajo na njih zahtevo predznanbo na nepremično imovino in prepoved na premičnino, plačo, prejemke itd.

Pri reševanju zahtevanih zavarovanj so za sodišče obvezne konstatacije računskega stanja.

Zavarovanja na nepremičnine preizkuša sodišče po knjigah uradoma ali na zahtevo interesentov; prepovedano premičnino, plačo, prejemek itd. pa izroči prepovedancu, ako jih glavna kontrola v petih letih, odkar so bila zaznamenovana, ne pridrži s svojo naknadno zahtevo pri sodišču.

Člen 53.

Ako računodajniki in ostale odgovorne osebe usvoje pripombe glavne kontrole, morajo položiti pri blagajni vse one vsote, ki so jim po pripombah naložene v breme, popraviti računsko nepravilnosti po pripombah, o tem poročati tudi glavni kontroli ter ji predložiti dokaze o položnih vsotah. Ako ne usvoje pripomb, morajo odgovoriti po vrsti na vsako točko pripomb v predpisani obliki in v roku, ki ga jim postavi glavna kontrola.

Rok za izvršitev pripomb in za predložitev odgovora ne sme biti krajši nego deset dni in ne daljši nego dva meseca. Če dovoljen rok se sme podaljšati samo še za 15 dni, potem pa se postopa po členu 46. tega zakona.

Ako spozna računski oddelek, da se računodajniki in ostale odgovorne osebe s svojim odgovorom na pripombe niso izpričale, predloži za vse škode po računu referat sodnemu oddelku z dokazi in zahtevo, naj se zoper odgovorne osebe vloži tožba; za ostale nepravilnosti formalnega značaja se lahko podado tudi druge pripombe, v katerih se podkrepi z razlogi zahteva glavne kontrole in pozovejo odgovorne osebe, naj jih izvrše v postavljenem roku. Rok za izvršitev drugih pripomb sme znašati največ mesec dni. Po tem roku se postopa po členu 46. tega zakona.

Ce odgovorne osebe ne usvoje in ne izvrše drugih pripomb, nego izjavijo, da vztrajajo pri svojem prvem odgovoru in pojasnilu, ali predlože odgovor, računski oddelek pa spozna, da se tudi z drugim odgovorom niso izpričale, predloži stvar redni seji v rešitev.

Ako pa se prve pripombe ne izvrše in se ne predloži odgovor nanje v zakonitem roku, se tudi brez odgovora za vse škode po računu predloži referat sodnemu oddelku zaradi tožbe za povračilo škode. V vseh takih primerih se ne podajajo druge pripombe, nego se izdajajo potrebne odločbe tudi brez odgovora na prve pripombe.

Roke za izvršitev pripomb in za predložitev odgovora ocenja in odreja predsedujoči član redne seje.

Člen 54.

Računi, ki so zavezani pregledu glavne, oblastne in krajevne kontrole, zastarevajo v štirih letih od dne, ko so se računi pri kontrolnem oblastvu prejeli v pregled. Zastaranje računa se prekine, ako se vloži tožba. Računi, po katerih je nastopilo zastaranje, se ne smejo jemati v pregled in tudi se ne smejo računodajniki klicati na odgovor, razen če se je odkrila zloraba, kazniva po kazenskem zakonu, dotičnega računodajnika ali računskega preglednika v roku, ki je določen s kazenskim zakonom za dotično dejanje.

Člen 55.

Razrešeni računi se smejo iznova pregledati samo:

- 1.) ako se opazi pogrešek v pregledanem računu na škodo računodajniku;
- 2.) ako se pojavi zloraba dotičnega računodajnika ali računskega preglednika;
- 3.) vselej, kadar se sme po sodnem postopku za civilne pravde zahtevati obnova spora.

Člen 56.

Nov pregled razrešenih računov se sme zahtevati samo v treh letih od dne razrešitve, ako pa je zahteva ponovnega pregleda v zvezi s kaznivim dejanjem odgovorne osebe, v roku, ki je predpisan z zakonom za zastaranje dotičnega dejanja.

Člen 57.

O novem pregledu računov odloči glavna kontrola v obliki seji bodisi na zahtevo prizadete osebe, bodisi uradoma.

3. Krajevne kontrole.

Člen 58.

Pri glavnem državnem računovodstvu in glavni državni blagajni, pri ministrstvu za vojno, direkciji državnih železnic, upravi fondov in državnih monopolov, glavni poštobrzojavni blagajni, državnih tiskarni in važnejših carinarnicah, nadalje pri vseh računovodnih oddelkih nakazovalnih oblastev druge stopnje, posluje, kjer se zdi glavni kontroli potrebno, krajevna kontrola s potrebnim številom računskih preglednikov in s šefom krajevne kontrole.

Člen 59.

Šef in računski pregledniki krajevne kontrole imajo te-le dolžnosti:

1.) Uverjajo se, ali so listine o prejemkih in izdatkih pravilne, ter postavljajo na listine o izdatkih pred njih izplačilom «Videl» s svojim podpisom, če spoznajo, da je izdatek osnovan v zakonu in proračunu.

Samo če krajevna kontrola spozna, da izdatek ni osnovan v zakonu ali da ni postavljen v proračun, ne dá svojega viza niti tedaj, kadar bi bil po nakazovalčevem in knjigovodjevem mnenju tak izdatek reden in pravilen. Krajevna kontrola priobči ta primer glavni kontroli. Če glavna kontrola spozna, da je mnenje njene krajevne kontrole utemeljeno, predloži minister nakazovalec stvar ministrskemu svetu. Ministrski svet ali pritrdi mnenju glavne kontrole ali pa poizkusi, če se mu zdi umestno, sporazum z glavno kontrolo po svojem predsedniku. Ako se sporazum ne doseže, mora glavna kontrola dati, odnosno odobriti, vizum z rezervo ter stvar takoj vročiti narodni skupščini, ko se ta sestane bodisi na izredno, bodisi na redno zasedanje.

Blagajnik, ki izvrši izplačilo, ne da bi bil dal predhodni vizum organ krajevne kontrole, je odgovoren disciplinarno tako po tožbi nadrejenega administrativnega oblastva kakor tudi po tožbi glavne kontrole.

2.) Uverjajo se, ali se zbirajo dohodki po zakonu, ali se pravilno vknjižujejo in vlagajo v blagajno.

3.) Trajno, v vsakem mesecu, pregledujejo račune, tako da so koncem leta dokončali pregled in da predlože poročilo glavni kontroli skladno z odredbami tega zakona o rednem pregledovanju računov pri glavni kontroli.

Pri pregledovanju računov imajo pravice, navedene v členih 50. in 51. tega zakona.

4.) Udeležujejo se pregledovanja blagajn, ki ga opravljajo nakazovalci, se uverjajo o pravilnosti knjig, blagajničnega stanja in izvršenega pregleda ter to potrjujejo s svojim podpisom na dotičnih knjigah.

5.) Pregledujejo tudi druge državne račune onih uradov in naprav, ki spadajo v območje pristojne krajevne kontrole.

6.) Ako opazijo pri pregledu računov ali pri pregledu blagajn zlorabe in škode, uporabijo takoj zoper odgovorne osebe sredstva zavarovanja, o čemer predlože poročilo glavni kontroli.

VIII.

Izredno pregledovanje blagajn, stvari in materiala.

Člen 60.

Glavna kontrola pregleduje blagajno ministrstva za finance redno vsako leto, po zvršetku računov in zaključku knjig, izredno pa po svoji izprevidnosti.

Člen 61.

Za redni pregled glavne blagajne odreja obča seja glavne kontrole enega izmed svojih načelnikov, dva odsekovna šefa ali inspektorja in potrebno število računskih preglednikov.

Člen 62.

Predsednik glavne kontrole odreja, kadarkoli se mu zdi potrebno, v prvi vrsti inspektorje in računske preglednike glavne kontrole, potem šefe in računske preglednike krajevnih kontrol za iz-

redne preglede blagajn, stvari in materiala; ti izvršujejo ta posel po navodilu in pooblastilu, ki se jim da, in sicer z ozirom na odredbe tega zakona in na pravila za njegovo izvrševanje.

Clen 63.

Pooblastilo za pregled blagajn, stvari in materiala daje predsednik sam pod svojim podpisom in uradnim pečatom, ako pa ni v službi, ga daje njegov namestnik.

Clen 64.

Osebe, pooblašene za pregledovanje blagajn, stvari in materiala, se zovejo, dokler poslujejo, komisariji glavne kontrole.

Komisariji glavne kontrole vrnejo, ko izvrše pregled po pooblastitvi, predsedniku pooblastilo s poročilom o ugotovljenem stanju vred.

Clen 65.

Komisariji glavne kontrole morajo čuvati v največji tajnosti svojo pot in poverjeni posel. V ta namen izda direkcija državnih železnic in brodarstva na zahtevo glavne kontrole potrebno število vozovnic, ki se glase na prinosnika ter veljajo za vse proge in ladje. Ako komisar izda tajnost izrednega pregleda, se kaznuje disciplinarno in na povračilo škode, če jo je provzročil s takim svojim postopkom. Ako učini takšno kaznivo dejanje namerno, da pomaga prizadeti osebi na škodo javne blagajne, odloči obča seja glavne kontrole, da je odgovornega uradnika odpustiti iz službe in da ga je obtožiti pri pristojnem sodnem oblastvu po predpisih kazenskega zakona.

Clen 66.

Komisar mora, čim dospe na odrejeni kraj, takoj, ako mogoče, vpričo nakazovalca ali računodajnika, drugače pa tudi brez njiju, zapečatiti blagajno in ostalo, kar je potrebno za izredni pregled.

Komisar glavne kontrole zasliši protokolarno računodajnika-upravitelja.

Po izvršenem zaslišanju odredi komisar glavne kontrole, da se morajo vse nevpisane prejete in izdane vsote vpisati v dnevnik in da se morajo dnevniki zaključiti; potem pa podpišejo dnevnike vodeči računodajnik (blagajnik in kontrolor, kjer sta pri blagajni), nakazovalec (starejšina urada) in komisar glavne kontrole.

Ako kdo onemogoči, da bi komisar zapečatil blagajno, odnosno skladišče, se kaznuje po kazenskem zakonu.

Clen 67.

Pregled blagajn, stvari in materiala se izvrši takoj. Temu pregledu sme prisostvovati starejšina urada ali njegov namestnik; po izkazani potrebi pa sme komisar pozvati tudi policijskega (političnega) uradnika, da prisostvuje pregledu. Komisarjevemu pozivu mora policijsko (politično) oblastvo ugoditi.

Clen 68.

Ako se najde pri takem pregledu v blagajni presežek, odredi komisar, da ga je deponirati, in ako se s pregledom računov ne ugotovi, odkod je presežek, odloči glavna kontrola, da ga je vložiti v državno blagajno kot izreden dohodek.

Clen 69.

Ako se ugotove pri pregledu blagaju, stvari in materiala nedostatek, nepravilni izdatki in v kakršnikoli obliki škoda za blagajno, pozove komisar upravitelja blagajne, stvari in materiala, naj povrne nedostatek ali škodo; ako ta tega ne stori, se obrne komisar na pristojno sodišče ter zahteva zavarovanje.

Pristojno sodišče izvršuje take komisarjeve zahteve takoj.

O zahtevi tega zavarovanja poroča komisar glavni kontroli ob istem času, ko zahteva zavarovanje.

Ako so nedostatki neznatni in bi jih računodajnik takoj pokrtil, mu komisar izroči blagajno in ostalo v upravljanje; drugače pa odloči glavna kontrola, ali naj se mu blagajna izroči v nadaljnje upravljanje ali ne.

Clen 70.

Kar je v tem zakonu določeno za pregledovanje blagajn, velja tudi za pregledovanje knjig, računov, stvari in materiala vobče.

Clen 71.

Vse preiskave in vsa poročila, ki jih predlagajo komisariji, se prečitavajo in ocenjajo v redni seji glavne kontrole.

Ako je treba preiskavo dognati, odredi glavna kontrola, kdo naj to učini.

Ko se predmet popolnoma preišče, vloži sodni oddelek tožbo za povrnitev škode. Ako gre za zlorabe, se postopa po členu 51. tega zakona.

Clen 72.

Računodajniki nimajo pravice do presežka, ugotovljenega v blagajni ob rednem in izrednem pregledu blagajn in ob pregledu računov. Presežek pripada državi blagajni. Ako pa računodajnik popolni pojavljeni nedostatek s pismenim referatom s svojim in s komisarjevim, odnosno nakazovalčevim podpisom in vpričo njiju, a se pozneje ugotovi s pregledom računov ali drugače, da nedostatka ni bilo, ima pravico do povračila položene vsote, ko se predhodno račun podrobno pregleda in dožene po predpisanem postopku, o čemer odloča glavna kontrola.

IX.

Glavna kontrola kot računsko sodišče.

Clen 73.

Kot računsko sodišče rešuje glavna kontrola v rednih sejah spore o povračilu škode, ki bi jo učinili računodajniki, upravitelji ali nakazovalci ali h kateri bi pripomogli kot knjigovodje, kontrolorji, inspektorji in računski pregledniki, bodisi v denarju, bodisi v vrednostnih stvareh.

Clen 74.

Vse, kar velja po civilnosodnem postopku za izključitev sodnikov in zapisnikarjev, velja tudi za sojenje v glavni kontroli. O izključitvi članov odloča obča seja, o izključitvi zapisnikarjevi pa predsednik glavne kontrole.

Clen 75.

Ako ugotovi glavna kontrola kot računsko sodišče, da utegne na poravnavo dotičnega spora vplivati rešitev izvestnega pravnega vprašanja, ki je že v razpravi pri rednem ali administrativnem sodišču, sme ustaviti pravdo o povračilu škode, dokler se dotično vprašanje ne dožene pri pristojnem sodišču.

Clen 76.

Za vložitev tožbe po vseh računih, ki spadajo v pristojnost glavne kontrole, je pristojen sodni oddelek.

Clen 77.

Tožba glavne kontrole se vroči tožencu po predpisih civilnosodnega postopka.

Clen 78.

V roku, ki ga odredi glavna kontrola, morajo vsa oblastva, odnosno vse naprave in vsi fondi, katerih račune pregleduje glavna kontrola, vročiti sodnemu oddelku glavne kontrole vsa potrebna pojasnila ali vse potrebne akte, izvršiti zahtevane preiskave, nabaviti izvestne podatke itd. Za protivno postopanje je odgovoren starejšina dotičnega urada ali uradnik, ki ni izvršil zahtev glavne kontrole (člen 118.).

Ta rok sme predsednik glavne kontrole podaljšati, ako to zahteva starejšina dotičnega urada.

Clen 79.

Rok za odgovor na tožbo se sme podaljšati z odločbo redne seje, in sicer samo enkrat.

Podaljšani rok ne sme biti daljši nego dva meseca ter se vselej računa od dne, ko je potekel prvi rok.

Clen 80.

Vsi organi javne kontrole, ki bi vsled opuščenosti ali neredno izvršene dolžnosti pomogli, da zastara pravica do povračila škode, so odgovorni za povračilo pri rednem sodnem oblastvu na tožbo glavne kontrole ali državnega pravobranilca.

Clen 81.

Priče, na katere se pozivlje toženec, zaslišuje glavna kontrola po pristojnem sodišču.

Zapisnik o zaslišanju prič vroči glavna kontrola prizadetim pravnim strankam.

Za ona dejstva, za katera se zahtevajo listine ali vobče dokumentirani računski podatki kot dokazilo po tem ali po drugem zakonu, ni dopustno pozivanje na priče razen v povsem izjemnih primerih, o katerih odloča glavna kontrola v obči seji.

Clen 82.

Razsodbe glavne kontrole se vročajo pravnim strankam v prepisu. Zoper nje je dopustna pritožba na kasacijsko sodišče.

Clen 83.

Pritožba se sme vložiti pri kasacijskem sodišču samo, ako se je z razsodbo glavne kontrole kršil materialen ali formalen zakonski predpis.

Računskih konstatacij o stanju in rezultatu, ki jih je ugotovila glavna kontrola, kasacijsko sodišče ne sme izpreminjati, razen zaradi očitih pogreškov v številkah.

Clen 84.

Pritožbe zoper razsodbe glavne kontrole se vlagajo v 15 dneh od dne vročitve.

Clen 85.

Glavna kontrola je upravičena, podati obči seji kasacijskega sodišča nasprotno razlogo, kadarkoli je njena odločba razveljavljena, brez ozira na to, ali je ta odločba razsodba ali rešitev.

Clen 86.

Pristojnost kasacijskega sodišča za pretrsanje odločb glavne kontrole se tiče izključno sporov o povračilu škode.

Clen 87.

Ako kasacijsko sodišče spozna, da razsodba ali rešitev glavne kontrole ne ustreza zakonu, poda svoje pripombe glavni kontroli; ako glavna kontrola usvoji pripombe kasacijskega sodišča, mora postopati po njih.

Ako kasacijsko sodišče potrdi odločbo glavne kontrole, jo s svojo odločbo proglasi za veljavno.

Clen 88.

Ako se vloži pritožba prepozno ali po nepristojni osebi, jo glavna kontrola zavrne z odločbo, zoper katero je v 15 dneh po prejemu dopustna pritožba na kasacijsko sodišče.

Clen 89.

Vse pritožbe se vlagajo pri glavni kontroli ali neposredno ali pa po pošti.

Dan, ko se pritožba vroči pošti na povratni recept, se smatra za dan prejema pri kontroli.

Clen 90.

V vseh primerih, v katerih se sme prizadeta oseba pritožiti zoper razsodbo glavne kontrole na kasacijsko sodišče, ima isto pravico tudi načelnik sodnega oddelka, ako se mu zdi, da je z razsodbo oškodovan materialni državni interes.

Clen 91.

Ko postane odločba kontrolnega sodišča o državnih računih izvršna, se vroči v overovljenem prepisu ministrstvu za finance, ostali akti dotičnih računov pa se vroče redni seji za razrešitev računov, ne da bi bilo treba čakati na izvršitev razsodbe.

Clen 92.

Za sojenje in dopisovanje glavne kontrole se ne pobira nobena taksa.

Ako pa glavna kontrola obsodi koga na plačilo nedostatkov ali škode, ga obsodi obenem a) na plačilo takse po zakonu o taksah; in b) na plačilo stroškov za preiskavo.

Clen 93.

Ako obsodi sodišče toženca za kaznivo dejanje, ga istočasno obsodi na povračilo vseh škod, ki so ugotovljene s kontrolnim pregledom in s preiskavo, kakor tudi stroškov; ako pa ga oprosti kazenske odgovornosti bodisi v celoti, bodisi za posamezne vsote, vroči akte glavni kontroli v pretres vprašanja o povračilu škode, kolikor ni to prisojeno s sodno razsodbo.

Kar se tiče roka zastaranja za spore, za katere se je uvedlo kazensko postopanje, veljajo predpisi civilnega in kazenskega postopka o tem.

Člen 94.

Z razsodbo glavne kontrole se potrjuje ali razveljavlja dobljeno zavarovanje.

Člen 95.

Pravica uradnikova do pokojnine, istotako količina pokojnine se določi z odločbo onega ministra, ki mu je ta uradnik podrejen, ter se vroči glavni kontroli z overovljenim prepisom dokumentov, na katerih podstavi se je odločba izdala. Glavna kontrola se sme zoper to odločbo pritožiti na državni svet, ako vidi, da je z njo oškodovan materialen državni interes.

Člen 96.

Predpisi civilnosodnega postopka veljajo tudi za sojenje sporov pri glavni kontroli, kolikor ni to s tem zakonom odrejeno drugače.

Natančnejše odredbe o sojenju pri glavni kontroli se predpišejo s posebnim pravilnikom.

Pregledovanje računov in sojenje sporov po računih samoupravnih oblastev, računih naprav in korporacij s stalno državno podporo in cerkvenih in samostanskih računih.

Člen 97.

Za pregledovanje računov samoupravnih oblastev, računov naprav in korporacij s stalno državno podporo in cerkvenih in samostanskih računov, ki so bili do sedaj zavezani pregledu glavne kontrole, obstoje oblastne kontrole (člen 2.).

Kar se tiče onih cerkvenih in samostanskih računov, ki do sedaj niso bili zavezani pregledu glavne kontrole, ostane za sedaj ta način kontrole, kakršen je bil, dokler se to pozneje ne izpremeni z zakonom.

Člen 98.

Oblastno kontrolo sestavljajo najmanj dva člana in najmanj dva računski pregledniki. Za pregledovanje računov naprav in korporacij z državno podporo odreja enega izmed dveh članov dotična naprava ali korporacija.

Člen 99.

Člane oblastne kontrole in njih namestnike postavlja oblastna skupščina. Računske preglednike oblastne kontrole postavlja glavna kontrola; imeti morajo kvalifikacijo, ki se zahteva za računski pregledniki glavne kontrole.

Računski pregledniki glavne kontrole imajo čin in plačo računskih preglednikov glavne kontrole. Njih prejemki obremenjajo oblastni proračun.

Člen 100.

Za polnoveljavno sklepanje v sejah oblastne kontrole je potrebna navzočnost dveh članov oblastne kontrole in enega računskega preglednika, ki predseduje sejam. Po rangi starejši računski preglednik je tudi šef kontrole.

Člen 101.

Računski pregledniki oblastne kontrole pregledujejo račune po predpisih, ki veljajo za pregledovanje državnih računov.

Člen 102.

Oblastna kontrola sklepa v sejah o razrešitvi pregledanih računov, sklepa o zahtevanju in odpravljanju zavarovanja za škodo po pregledanih računih, izreka disciplinarne kazni zoper računski pregledniki in druge odgovorne osebe ter sklepa o kazenski prijavi pri pristojnem sodnem oblastvu;

izdaja za njih ugotovljene zlorabe izvršne odločbe o povračilu škode, če ne gre za spor o velikosti vsote ali če se ne osporava pravno vprašanje odgovornosti;

vloga tožbe za povračilo škode pri pristojnih rednih sodiščih, če se osporava velikost škode ali pravno vprašanje odgovornosti;

razpravlja tudi o vseh vprašanih občeja znaja po računih, ki so zavezani njenemu pregledu.

Člen 103.

Oblastna kontrola ima sejo, kadar jo kliče njen šef ali kadar to odredi krajevna kontrola.

Člen 104.

Predpisi tega zakona, ki se nanašajo na odgovornost računskih preglednikov glavne kontrole, se nanašajo tudi na računski pregledniki oblastne kontrole.

Člen 105.

Glavna kontrola nadzira oblastne kontrole neposredno ali posredno po krajevnih kontrolah.

Oblastne kontrole morajo pošiljati glavni kontroli mesečna poročila o svojem delovanju s seznamkom vseh primerov, kjer se je škoda ugotovila, in z obvestilom, kaj se je ukrenilo o tem.

Glavni kontroli morajo dajati brez odlaganja vsa pojasnila in vročati uradne akte, ki jih zahteva.

Glavna kontrola ima pravico, kadarkoli se ji zdi potrebno, po svojih organih neposredno pregledati račune in material oblastev in naprav, ki so zavezane oblastni kontroli.

Člen 106.

Ako oblastna skupščina pravočasno ne postavi ali ne more pravočasno postaviti članov oblastne kontrole, sme glavna kontrola na račun oblasti postaviti svoje organe za izvrševanje dolžnosti oblastne kontrole.

Člen 107.

Glavna kontrola izvršuje disciplinarno oblast zoper organe oblastne kontrole za nerednosti v službovanju po šefu krajevnih kontrole. Zoper njegove odločbe je dopustna pritožba na glavno kontrolo v 15 dneh po prejemu.

Za disciplinarno kazniva dejanja izreka kazni glavna kontrola neposredno. Glavna kontrola sme, kakršna je pač kaznivost dejanja, z disciplinarno razsodbo združiti odločbo, da se mora dotični organ razrešiti dolžnosti pri oblastni kontroli.

Člen 108.

Natančnejše odredbe o poslovnem redu in organizaciji oblastnih kontrol in njih službenem razmerju proti glavni kontroli in krajevnim kontrolam predpiše glavna kontrola s pravilnikom.

X.

Osebe, odgovorne za povračilo škode.

Člen 109.

Za vse škode in nerednosti, ki se dogajajo pri upravljanju blagajne, stvari in materiala onih uradov in naprav, katerih računi in imovina so zavezani pregledovanju glavne, odnosno oblastne kontrole, so odgovorni računodajniki, upravitelji, nakazovalci, računski pregledniki in ostale osebe, ki so po svojem službenem položaju pripomogle, da se je škoda učinila.

Člen 110.

Računodajniki ali upravitelji so odgovorni:

1.) če se pri izdajanju denarja, stvari in materiala niso držali zakonskih predpisov;

2.) če se pokaže kakršenkoli nedostatek v blagajni, stvareh in materialu, poverjenih njih upravljanju;

3.) če prekoračijo proračunske partije, odnosno dovoljene kredite, in sicer:

a) blagajniki, odnosno upravitelji, ako upravljajo kredite,

b) knjigovodje, računovodje in likvidatorji toliko, kolikor je kdo odgovoren;

4.) če niso poskrbeli, da bi se bile stvari in material, ki jih upravljajo, ohranile, ali če niso podali pravočasno nakazovalcem predlogov, da bi se bila škoda odvrnila, in

5.) vobče za vse nepravilnosti, bodisi da se učinjajo pri izdatkih, bodisi da niso poskrbeli, da bi se bili dohodki o pravem času in v popolnem znesku pobrali ali zavarovali.

Ako in kolikor so odgovorni za škodo nakazovalci in računodajniki, odgovarjajo za škodo solidarno.

Člen 111.

Nakazovalci so odgovorni:

1.) če niso o pravem času pregledali blagajne, stvari in materiala, ki je pod njih nadzorstvom, ali če se pojavi nedostatek ali kvar, pa niso ukrenili zakonskih odredb, da bi bili škodo odvrnili;

2.) če so poverili upravljanje denarja ali stvari osebam, ki nimajo za to zakonskih pogojev, ali če niso zahtevali zamene onih, katerih nesposobnost za upravljanje denarja se je pokazala pred službovanjem;

3.) če so izdajali naredbe, protivne zakonu.

Če sta za škodo odgovorna nakazovalec in računodajnik, odloči glavna kontrola o njiju solidarni odgovornosti, odnosno o meri njiju skupne odgovornosti. Če oni, ki je odgovoren v prvi vrsti, odškoduje državo, se oproste ostali.

Člen 112.

Računski pregledniki glavne kontrole, krajevnih in oblastnih kontrol kakor tudi ostali kontrolni organi so odgovorni disciplinarno in za povračilo škode, če se dokaže, da je nastopila po njih malomarnosti in nerednosti.

Člen 113.

Kontrolorji, knjigovodje, računovodje, likvidatorji, revizorji, računski pregledniki drugih uradov in ostale osebe so istotako odgovorni za povračilo škode, ki izvira bodisi iz pogrešnih proračunov in viza, postavljenega na listinah, bodisi iz nalogov, pogrešno sestavljenih in izdanih blagajniku za prejemke ali izdatke v denarju, stvareh in materialu.

Člen 114.

Po razloženem vrstnem redu odgovornosti se obsojajo odgovorne osebe istočasno na povračilo vseh škod dotičnim blagajnam.

Člen 115.

Vse zakonske odredbe, predpisane za računodajnike zaradi zavarovanja škode, sme glavna kontrola na osnovi učinjenih preiskav uporabljati tudi zoper ostale odgovorne osebe, ki so po tem zakonu odgovorne za povračilo škode.

Člen 116.

Kjer je bilo v enem računskem letu več računodajnikov in se ugotovi škoda za blagajno, pa se odgovornost ne bi mogla točno porazdeliti, obsodi glavna kontrola na solidarno plačilo one računodajnike, o katerih se ugotovi, da bi bili mogli škodo odvrniti, a tega niso storili.

Ta odredba velja tudi za oblastno kontrolo v mejah njene pristojnosti.

Člen 117.

Glavni kontroli se prepušča pravica, da sme opustiti izterjavo manjših nedostatkov v letnih računih, o katerih razvidi, da bi bila njih izterjava zamudna, škodljiva, ali o katerih dobi potrdilo pristojnega občinskega oblastva, da se ne morejo izterjati.

XI.

O kaznih.

Člen 118.

Računodajniki, upravitelji, nakazovalci in ostale odgovorne osebe, po katerih izvršuje glavna kontrola svojo službo, odgovarjajo disciplinarno, ako ne izvršujejo naredb glavne kontrole, in vobče za vse nerednosti v svojem poslovanju.

Člen 119.

Računski pregledniki in vse ostalo pomožno osebje glavne kontrole, istotako računski pregledniki krajevnih in oblastnih kontrol so podrejeni disciplinarnemu oblastvu glavne kontrole po zakonu o civilnih uradnikih.

Člen 120.

Zoper osebe, navedene v členu 118., izreka glavna kontrola samo one kazni, za katerih izrekanje je pristojen starejšina urada po zakonu o uradnikih. Izrečena kazen se priobči v izvršitev onemu uradu, pri katerem službuje dotični uradnik. Za kazniva dejanja, ki zahtevajo večjo kazen, ima glavna kontrola pravico tožbe na pri-

stojno disciplinarno sodišče. Zoper osebe, navedene v členu 119., izreka glavna kontrola tudi one kazni, ki jih izreka po zakonu o uradnikih disciplinarno sodišče. Prve kazni izreka redna seja, druge pa obča seja. Obča seja odloča v tem primeru po postopku, predpisanim za disciplinarno sodišče.

Člen 121.

Denarne kazni, pobrane po tem zakonu, pripadajo državi, odnosno samoupravni blagajni, kolikor ne bi bilo posebnega fonda za uradniške vdove in sirote.

XII.

O povračanju denarja in vrednosti iz državne blagajne.

Člen 122.

Denar in vrednosti se povračajo samo po odločbi pristojnega upravnega oblastva. Če je vrednost večja od 10.000 dinarjev, se vroči odločba kontroli, ki ima zoper njo pravico pritožbe po predpisih zakona o državnem svetu in upravnih sodiščih.

V uradih, pri katerih posluje krajevna kontrola, se izdajajo denar in vrednosti, ko postavi ta kontrola vizum.

Če pristojno upravno oblastvo zasebnemu zahtevniku odkloni zahtevano povračilo, se sme zahtevnik zoper to pritožiti na upravno sodišče, odnosno na redno sodišče, ako je predmet spora zasebnopravnega značaja. V tem drugem primeru mora upravno oblastvo poslati sodišču vse akte, ki se tičejo tega predmeta.

Ti predpisi se ne nanašajo na odločbe sodišč o povračanju denarja in vrednosti, položenih pri njih.

Prehodne odredbe.

Člen 123.

Poslovanje glavne kontrole po tem zakonu se prične, ko se izvrši volitev novih članov. Sedanjí člani ostanejo na svojih službenih mestih. Vsi uradniki glavne kontrole, ki službujejo že sedaj, ostanejo v vseh pravicah, pridobljenih po prejšnjem zakonu, brez ozira na kvalifikacijo, ki se zahteva s tem zakonom. Toda uradniki novih pokrajin, ki so tedaj, ko stopi ta zakon v veljavo, že na takih službenih mestih, ki ustrezajo dolžnostim računskih preglednikov ali dolžnostim službenih mest, ki dajo po tem zakonu kvalifikacijo za računske preglednike, so oproščeni izpita, določenega v členu 13.

Člen 124.

Ko ne bi imela glavna kontrola zadosti stalnega osebja za pregledovanje računov in drugega, sme na račun kreditov in na račun plač tega osebja postaviti za računske preglednike tudi upokojene uradnike, ki so bili računski pregledniki ali finančni uradniki neoporečne službe. V tem primeru se jim daje odrejena plača in doklada brez zmanjška onega, kar prejema kot upokojenci.

Člen 125.

Dokler se ne sklene zakon o civilnih uradnikih, imajo načelniki administrativnega in računskega oddelka čin in plačo načelnika glavnega državnega računovodstva pri ministristvu za finance, odsekovi šefi in inspektorji za ta dva oddelka čin in plačo inspektorja istega računovodstva, šefi krajevnih kontrol pa čin in plačo šefov sedanjih okrožnih finančnih uprav. Načelnik sodnega oddelka ima čin, plačo in doklade predsednika prvostopnega sodišča, odsekovi šefi za ta oddelek in tajniki pa imajo čin, plačo in doklade tajnikov kasacijskega sodišča.

Računski pregledniki imajo plačo in periodične poviške kakor sodniki prvostopnega sodišča.

Arhivarji in pisarji imajo plačo arhivarjev in pisarjev pri ministristvu za finance.

Člen 126.

Za dobo desetih let od dne, ko stopi ta zakon v veljavo, se smejo pri glavni kontroli, ako ni dovolj kandidatov z zakonsko kvalifikacijo po členih 10., 11. in 12., postavljati tudi osebe s kvalifikacijo po členu 13. tega zakona, ako imajo tudi potrebno število službenih let pri glavni kontroli.

Člen 127.

Ko se ustanove in prično poslovati oblastne kontrole, preide nanje vse poslovanje glavne kontrole, ki spada po tem zakonu v pristojnost oblastnih kontrol.

Člen 128.

Vse državne in nedržavne račune do konca leta 1918. iz vseh oblasti kraljevine, na katere se ni razprostirala pristojnost glavne kontrole, je smatrati za pregledane in razrešene.

O državnih računih iz let pred vojno, kolikor niso likvidirani, odloča obča seja glavne kontrole, katere izmed njih je smatrati za pregledane in razrešene kakor tudi o katerih je treba ukreniti pregled z ozirom na že ugotovljene ali naznanjene nepravilnosti. Če so se pojavile ali prijavile zlorabe, se smejo ti državni in nedržavni računi jemati v pregled.

Pristojna kontrolna oblastva morajo vsa do sedaj vknjižena zavarovanja, istotako vse intabulacije, in sicer v zavarovanje državnih, samoupravnih in javnih blagajn, obnoviti pri pristojnih sodiščih najkasneje v petih letih od dne, ko stopi ta zakon v veljavo; ako tega ne store po tem roku, se bo smatralo, da teh zavarovanj sploh ni. Vpisane predznambe in intabulacije izpiše sodišče iz svojih knjig uradoma ali na zahtevo interesentov.

Člen 129.

Ta zakon stopi v veljavo čez mesec dni od dne, ko se razglasi v «Službenih Novinah». Takrat prestanejo veljati zakon z dne 1. julija 1892. in vse ostale zakonske in druge naredbe, ki nasprotujejo odredbam tega zakona.

Našemu ministru priprave za ustavotvorno skupščino in izenačitev zakonov priporočamo, naj razglasi ta zakon, vsem Našim ministrom, naj skrbje za njegovo izvrševanje, oblastvom pa zapovedujemo, naj postopajo po njem, in vsem in vsakomur, naj se mu pokoravajo.

V Beogradu, dne 30. maja 1922.

Aleksander s. r.

Videl in pritisnil državni pečat

čuvár državnega pečata,

minister pravde:

dr. L. Marković s. r.

Namestnik predsednika ministrskega sveta, minister priprave za ustavotvorno skupščino in izenačitev zakonov:

Marko N. Trifković s. r.

(Podpisi ostalih ministrov.)

249.

Mi

Aleksander I.,

po milosti božji in narodni volji
kralj Srbov, Hrvatov in Slovencev,

proglasamo in objavljamo vsem in vsakomur, da je sklenila narodna skupščina kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev v LXXIII. redni seji dne 9. junija 1922. in da smo Mi potrdili in potrjujemo

Zakon

o ministrski odgovornosti,*

ki se glasi:

I. del.

Dejanja, za katera ministri odgovarjajo.

Člen 1.

Ministri so odgovorni kralju in narodni skupščini.

Kralj in narodna skupščina smeta obtožiti ministre za kršitev ustave in državnih zakonov, učinjeno uradoma. Za škodo, ki jo učinijo ministri posameznikom z nezakonitim izvrševanjem službe, odgovarja država.

Člen 2.

Minister sme biti obtožen v času, ko traja njegova služba, pa tudi v petih letih po odstopu.

* Razglašen v «Službenih Novinah kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca» št. 150, izdanih dne 10. julija 1922. (Prilog XXV.—1922.)

II. del.

Kazni.

Člen 3.

Vselej, kadar je dejanje, za katero minister odgovarja, kaznivo po odredbah posameznih zakonov, se kaznuje minister s kaznijo, ki jo odredjajo posamezni zakoni.

Za ona dejanja, ki niso navedena v posameznih zakonih, pa se kaznuje minister z zapornom od 2 do 5 let. Vsak minister, ki se obsodi na kazen zopora, izgubi sposobnost za javna zvanja za pet let od trenutka prestane ali odpuščene kazni.

Člen 4.

Poleg kazenske odgovornosti za dejanja, ki jih določa ta zakon, je minister tudi civilno odgovoren za škodo, prizadeto državi.

Člen 5.

Ministrova odgovornost v primerih, ki se kaznujejo po kazenskem zakoniku, ne varuje odgovornosti in kazni podrejenih organov, ki so izvršili ministrovo naredbo ali ki so predložili kot referenti ministru neresnično poročilo in ga s tem zavedli v kaznivo dejanje.

III. del.

Postopek pri obtožbi.

Člen 6.

Predlog, naj se minister obtoži, se mora podati pismeno ter mora navajati vsa dejanja, za katera se minister obtožuje.

Člen 7.

Če vloži obtožbo kralj, sopodpiše obtožbo predsednik ministrskega sveta, ki jo potem neposredno izroči predsedniku narodne skupščine.

Člen 8.

Predlog obtožbe izmed narodne skupščine mora podpisati najmanj petdeset poslancev.

Člen 9.

Tak predlog obtožbe izmed narodne skupščine prečita predsednik takoj v prvi seji po prejemu, preden prestopi narodna skupščina na določeni dnevni red, in odredi potem, da se natisne in razdeli med poslance in vroči obtoženemu ministru najkasneje v petih dneh.

Predlog obtožbe se postavi na dnevni red najkasneje v 15 dneh od dne, ko se je izročil narodnim poslancem. Skupščina sme na zahtevo obtoženega ministra podaljšati rok, v katerem naj se postavi obtožba na dnevni red, še za deset dni.

Člen 10.

Obtoženi minister se pozove, naj na dan, ko je odrejena razprava o predlogu obtožbe, predloži narodni skupščini svoj pismeni ali ustni zagovor. Skupščina ne sme odločati, preden zasliši ta zagovor ali preden ugotovi, da je bil obtoženi minister pozvan na zagovor, da pa se ni hotel zagovarjati.

Obtoženi minister ali njegov zagovornik ima pravico, pregledati in kopirati uradne spise, ki se tičejo dejanja, za katero se obtožuje.

Člen 11.

Po izvršeni razpravi sklepa skupščina najprej o prostem prehodu na dnevni red.

Obtoženi minister se ne sme, ako je poslanec, udeleževati sklepanja.

Člen 12.

Ako sklene skupščina z večino glasov navzočih poslancev prehod na dnevni red, je predlog obtožbe odklonjen in ta predlog se ne sme več ponoviti v istem zasedanju.

Ako pa skupščina ne sprejme prehoda na dnevni red, se uvede predhodno preiskava zoper obtoženega ministra in v ta namen se izvoli prihodnji dan s tajnim glasovanjem po načelih sorazmernega zastopstva, preiskovalni odbor dvanaest članov, ki izvrši preiskavo in predloži o njej poročilo skupščini v roku, ki mu ga je odredila.

V ta odbor ne sme biti izvoljen nobeden izmed poslancev, podpisanih na obtožnici.

Iste dne, ko je preiskovalni odbor izvoljen, poroča predsednik skupščine o tem po pristojni poti vladarju, ki dotičnega ministra, ako je aktiven minister, razreši dolžnosti do odločbe državnega sodišča.

Clen 13.

Preiskovalni odbor izvoli izmed sebe predsednika in poročevalca, hkrati pa izvoli poročevalcu tudi namestnika.

Odbor sme sklepati, če je navzočih najmanj sedem članov.

Odbor zaslišuje obtoženega ministra, nabavlja vsa potrebna pojasnila o dejanju ter izvršuje vobče vse pravice in vse dolžnosti preiskovalnega sodnika.

Odbor sme prenesti svoje preiskovalne posle na svoje posamezne člane.

Clen 14.

V roku, ki ga je odredila narodna skupščina, ki pa se sme na zahtevo odbora tudi podaljšati, prečita poročevalec odbora poročilo o dovršeni preiskavi v skupščinski seji ter ga izroči predsedniku z vsemi spisi vred.

Predsednik odredi, da se to poročilo z ločenimi mnenji vred, ako jih je kaj, natisne in razdeli med poslance v desetih dneh.

Vsak poslanec, istotako pa tudi obtoženi minister ali njegov zagovornik sme pregledati vse spise, ki se tičejo obtožbe.

Clen 15.

Ako preiskovalni odbor spozna, da je treba obtoženega ministra zapreti, poda o tem predlog v skupščini bodisi v svojem poročilu, bodisi s posebnim dopisom, preden se poročilo predloži.

Za skupščinski sklep, da je ministra zapreti, je treba dvotretjinske večine navzočih poslancev, sklep pa je takoj izvršen in zoper njega pritožba ni dopustna.

Ta zapor ne sme nikoli trajati dalje nego tri mesece.

Clen 16.

V isti seji, v kateri se prečita poročilo preiskovalnega odbora, odloči skupščina, ali naj se otvori razprava o poročilu, ki se mora pričeti najdalje v desetih dneh.

V tem primeru kakor tudi v primerih členov 11., 15., 17., 18. in 30. se glasuje tajno.

Obtoženi minister se pozove na sejo zaradi zagovora.

Clen 17.

Po izvršeni razpravi se glasuje posebe o vsaki točki obtožbe.

Clen 18.

Ako sklene narodna skupščina z dvotretjinsko večino glasov navzočih članov (člen 92. ustave), da je obtožba dopustna, se vrne predmet preiskovalnemu odboru, da predloži tožbo, ki jo podpišeta predsednik in poročevalec odbora.

Skupščina ne sme odstopiti od tožbe, ki jo je že sklenila.

Clen 19.

Ako dvotretjinska večina navzočih poslancev, določena po ustavi, ne sprejme nobene točke v obtožbi, je predlog obtožbe odklonjen in se ne sme več ponoviti v istem zasedanju.

Clen 20.

Ako se narodna skupščina razpusti, preden ji preiskovalni odbor predloži poročilo, izvoli v novem zasedanju odbor, ki uvede preiskavo.

Če pa je skupščina razpuščena ali če se njene seje zaključijo po priobčenem odborskem poročilu, mora skupščina v prihodnjem zasedanju takoj pričeti razpravo na podstavi tega poročila.

IV. del.

O državnem sodišču in postopku pri sojenju.

Clen 21.

Ministra, ki je obtožen in postavljen pred sodišče, sodi državno sodišče. Državno sodišče tvori šest državnih svetnikov in šest kasacijskih sodnikov, ki jih izvoli vsako izmed teh teles z žrebom v plenarni seji, razen njih pa še po dva namestnika. Predsednik kasacijskega sodišča je predsednik državnega sodišča. Dokler se ne ustanovi eno kasacijsko sodišče za vso državo, oprav-

lja dolžnost predsednika državnega sodišča predsednik kasacijskega sodišča v Beogradu.

Državno sodišče sodi v prestolnici.

Čim se v skupščinski seji sprejme predlog obtožbe, priobči to predsednik skupščine predsedniku državnega sveta in predsedniku kasacijskega sodišča, da se izvolijo člani in namestniki državnega sodišča.

Tako se sestavi državno sodišče tudi takrat, kadar obtoži ministra kralj. V tem primeru priobči predsednik ministrskega sveta obtožbo predsedniku narodne skupščine, ki pozove tedaj, ko priobči obtožbo narodni skupščini, predsednika državnega sveta in kasacijskega sodišča, naj odredita na nje podstavi volitev članov in namestnikov državnega sodišča.

Dokler se državni svet ne konstituiral, sme kralj odstopiti od svoje tožbe.

Clen 22.

Tajniško dolžnost opravlja glavni tajnik državnega sveta ali pa, če je zadržan, prvi tajnik kasacijskega sodišča.

Clen 23.

Ako je obtožila ministra narodna skupščina, se skliče državno sodišče najkasneje v osmih dneh, ko je predsednik skupščine priobčil predsedniku ministrskega sveta sklep, da je ministra postaviti pred sodišče.

Clen 24.

Tako obtoženi minister ali njegov zagovornik kakor tudi državni ali skupščinski obtožitelj ima pravico zahtevati, naj se izključi od sojenja oni član državnega sodišča, o katerem je mogoče navesti enega izmed teh razlogov za izključitev, in sicer:

- a) da je s kaznivim dejanjem poškodovan ali oškodovan;
- b) da je z obtožencem v krvnem sorodstvu v premi črti kot potomec ali prednik do kateregakoli kolena, v postranski črti do vštete četrtga kolena, v svaštvu pa do vštete tretjega kolena;
- c) da je z obtožencem v dokazanem osebnem sovraštvu;
- č) da je on obtožencu ali pa obtoženec njemu krstni kum ali da je drug drugemu krščeval otroke.

Ta izključitev se sme zahtevati takoj začetkom preiskave ali sojenja.

Državno sodišče odloči, ali je izključitev dopustna ali ne.

Clen 25.

Obtoženi minister se mora pozvati osebno. Ako ne pride na poziv sodišča, se izvrši sojenje v njegovi odsotnosti. Ako obtoženec ne določi sam sebi zagovornika, ga mu določi sodišče uradoma.

Clen 26.

Državni obtožitelj pri državnem sodišču je, ako je obtožil ministra kralj, eden izmed članov kasacijskega sodišča, ki ga odredi državno sodišče. Ako pa ga je obtožila narodna skupščina, je državni obtožitelj poročevalec skupščinskega preiskovalnega odbora. Ako je ta zadržan, ga zastopa namestnik, določen po predpisih člena 13.

Clen 27.

Državno sodišče odredi za preiskovalnega sodnika enega izmed onih članov kasacijskega sodišča, ki niso prišli v sestav državnega sodišča.

Clen 28.

Državno sodišče priobči obtoženemu ministru v prepisu tožbo skupščine ter mu hkrati odredi rok, do katerega mora predložiti svoj pismeni odgovor. Ta rok ne sme biti krajši nego dvanaest in ne daljši nego trideset dni.

Odgovor priobči to sodišče takoj v prepisu državnemu obtožitelju.

Clen 29.

Vsa oblastva v državi morajo podpirati državno sodišče pri izvrševanju sodnega posla.

Clen 30.

Ko državno sodišče dovrši potrebno preiskavo, odredi in objavi v »Službenih Novinah« dan razprave.

Obtoženi minister, njegov zagovornik, državni obtožitelj in vse osebe, ki se morajo, bodisi kot priče, bodisi kot veščaki, zaslišati na razpravi, se morajo pozvati s posebnim pozivom.

Clen 31.

Za priče in veščake, ki ne ugoode pozivu državnega sodišča, veljajo odredbe kazenskodnega postopka.

Clen 32.

Razprava pred državnim sodiščem je javna in ustna.

Sodišče odloča z večino glasov.

Clen 34.

Državno sodišče sodi po prepričanju in poznavanju stvari.

Clen 35.

Razsodba državnega sodišča je takoj izvršna. Priobči se narodni skupščini v znanje, predsedniku ministrskega sveta pa v izvršitev. Zoper njo pritožba ni dopustna.

Clen 36.

V primeru ministrske odgovornosti kralj ne more uporabiti svoje pravice amnestije in tudi ne pomilostitve brez pristanka narodne skupščine. O tem odloča narodna skupščina z večino glasov.

Clen 37.

Državno sodišče preneha poslovati, čim izreče razsodbo. Vsi spisi o sojenju se izroče narodni skupščini, da jih shrani.

Clen 38.

Ta zakon stopi v veljavo z dnem, ko se razglasi v »Službenih Novinah«.

Našemu ministru priprave za ustavotvorno skupščino in izenačitev zakonov priporočamo, naj razglasi ta zakon, vsem Našim ministrom, naj skrbijo za njegovo izvrševanje, oblastvom za povedujemo, naj postopajo po njem, vsem in vsakomur pa, naj se mu pokoravajo.

Na Bledu, dne 20. junija 1922.

Aleksander s. r.

Videl in pritisnil državni pečat

čuvár državnega pečata,

minister pravde:

dr. L. Marković s. r.

Predsednik ministrskega sveta:

Nik. P. Pašić s. r.

(Podpisi vseh ostalih ministrov.)

Uredbe pokrajinske uprave za Slovenijo.

250.

Naredba pokrajinskega namestnika za Slovenijo

o pobiranju vodovodne naklade v vasi Bistrici, občina Bohinjska Bistrica.

Na podstavi določb § 81. občinskega reda se dovoljuje bohinjskobistriški občini, da sme pobirati v vasi Bistrici za vzdrževanje in popraviljanje vodovoda izza leta 1922. vodovodno davščino, in sicer:

- a) od vsake prve pipe v vsaki hiši po 50 K na leto; od vsake nadaljnje pipe v vsaki hiši pa letno po 25 K;
- b) od pip, ki so napravljene zunaj hiš za splošno uporabo in ki jih uporabljajo razne stranke, letno po 150 K. Ta znesek plačujejo sorazmerno stranke, ki uporabljajo pipe. Stranke morajo skrbeti tudi za poprave pip. Korita za napajanje živine so oproščena te davščine.

V Ljubljani, dne 22. julija 1922.

Pokrajinska uprava za Slovenijo.

Oddelek za notranje zadeve.

Po naročilu pokrajinskega namestnika

Kremenšek s. r.

251.

Naredba pokrajinskega namesinika za Slovenijo

o dokladi k ustrezni državni pristojbini v blejski občini.

Na podstavi § 81. občinskega reda dovoljujem sporazumno s tukajšnjo delegacijo ministereva finance zaradi povzdige tujskega prometa na Bledu blejski občini 35% na doklado k celokupni državni pristojbini od kupnih pogodb, predpisani po ter. post. 12. zakona o taksah in pristojbinah, in sicer kupnih pogodb, ki se tičejo realitet, katere so v krajevni občini blejski, s priteklizami in motiljarom vred.

Doklada se predpisuje k pristojbini od pogodb, ki so bile sklenjene izza dne, ko je bila dotična naredba po pokrajinski upravi objavljena v Uradnem listu.

V Ljubljani, dne 25. julija 1922.

Pokrajinska uprava za Slovenijo.

Oddelek za notranje zadeve.

Pokrajinski namestnik: Iv. Hribar s. r.

Razglasi drugih uradov in oblastev.

Preds. 1700/4/22—1.

3—3

Razpis.

Razpisuje se mesto pisarniškega uradnika XI. ali X. činovnega razreda pri okrajnem sodišču v Brežicah. Mesto se odda samo oficialu ali kancelistu preko sistemiziranega stanja in brez določenega službenega mesta, ki je opravi predpisane izpite.

Prosilci naj vložijo pravilno kolkovane in opremljene prošnje, ki morajo biti svojeručno napisane, po službeni poti najkasneje do dne

15. avgusta 1922.

pri predsedništvu okrožnega sodišča v Celju.

Predsedništvo višjega deželnega sodišča v Ljubljani,
dne 18. julija 1922.

Dr. Rogina s. r.

Og I 268/22—1.

922

Oklic.

Zoper Mihaela Sončarja s Kresniškega vrha št. 11 pri Litiji, sedaj nekje v Združenih ameriških državah, je podal pri deželnem sodišču v Ljubljani Franc Okoren po svoji ženi Frančiški Okornovi, ki jo zastopa dr. Fran Eričan, tožbo zaradi 110 dolarjev ali 30.250 K s pripadki.

Na podstavi tožbe se določa narok za ustno razpravo na dan

17. avgusta 1922.

ob pol devetih pri tem sodišču v dvorani št. 124. V obrambo pravice Mihaela Sončarja se postavlja za skrbnika dr. Vladimir Ravnihar, odvetnik v Ljubljani.

Deželno sodišče v Ljubljani, oddelek I.,
dne 5. julija 1922.

P 64/8—83.

958 3—3

Amortizacija.

Na prošnjo Antona Gaberška, užitkarja v Gabrech št. 9, se uvaža postopanje za amortizacijo hranilne knjižice okrajne hranilnice v Rogatcu št. 869/II v vrednosti 2776 K 24 v, glaseče se na ime: Marija Gaberšek.

Imetnik te knjižice se pozivlja, naj uveljavi svoje pravice tekom šestih mesecev, ker bi se sicer po tem roku izreklo, da je knjižica neveljavna.

Okrajno sodišče v Rogatcu, oddelek I.,
dne 12. julija 1922

St. 83, 100, 101, 102, 113, 118, 148, 151, 157, 187, 201, 204, 216, 217 in 218.

Razglasilo.

Po § 60. zakona z dne 26. oktobra 1887., dež. zak. št. 2 iz leta 1888., je postavila pokrajinska komisija za agrarske operacije v Ljubljani dvornega svetnika dr. Ivana Vrtačnika krajnim komisarjem za agrarske operacije, da se izvrše nastopne operacije:

1.) nadrobna razdelba skupnega sveta parc. št. 1501 davčne občine laniške, sodni okraj ljubljanski;

2.) ureditev užitnih in gospodarskih pravic na skupnem svetu, ki je vpisan pod vl. št. 179 davčne občine šmartinske ob Savi, sodni okraj ljubljanski;

3.) nadrobna razdelba parc. št. 162, 174, 126 in 199 davčne občine velikoligojske, sodni okraj vrhniški;

4.) nadrobna razdelba skupnega sveta parc. št. 130 davčne občine velikoligojske, sodni okraj vrhniški;

5.) nadrobna razdelba skupnega sveta, ki je vpisan pod vl. št. 119 davčne občine črnske, sodni okraj kamniški;

6.) nadrobna razdelba skupnega sveta, ki je vpisan pod vl. št. 353 davčne občine kamniške, sodni okraj vrhniški;

7.) nadrobna razdelba skupnega sveta parc. št. 438 davčne občine stranskovaške, sodni okraj ljubljanski;

8.) nadrobna razdelba skupnega sveta parc. št. 831/1 davčne občine vrzdenške, sodni okraj vrhniški;

9.) nadrobna razdelba skupnega sveta, ki je vpisan pod vl. št. 177 davčne občine bistriške, sodni okraj mokronoški;

10.) nadrobna razdelba skupnega sveta, ki je vpisan pod vl. št. 279 davčne občine polšniške, sodni okraj litijski;

11.) nadrobna razdelba skupnega sveta, ki je vpisan pod vl. št. 4 davčne občine dobravske, sodni okraj višnjegorski;

12.) nadrobna razdelba skupnega sveta, ki je vpisan pod vl. št. 28 davčne občine lipoglavske, sodni okraj ljubljanski;

13.) nadrobna razdelba skupnega sveta, ki je vpisan pod vl. št. 87 in 88 davčne občine rebrske, sodni okraj žužemberški;

14.) nadrobna razdelba skupnega sveta, ki je vpisan pod vl. št. 89 davčne občine rebrske, sodni okraj žužemberški;

15.) nadrobna razdelba skupnega sveta, ki je vpisan pod vl. št. 274 davčne občine zaloviške, sodni okraj novomeški.

Uradno poslovanje tega krajnega komisarja se prične takoj.

S tem dnem stopijo v veljavnost določila zakona z dne 26. oktobra 1887., dež. zak. št. 2, iz leta 1888., glede pristojnosti oblastev, potem neposredno in posredno udeleženih strank kakor tudi glede izrecil, ki jih ta oddado, ali poravnava, ki jih sklenejo, naposled glede zaveznosti pravnih naslednikov, da morajo priznati pravni položaj, ustvarjen zaradi izvršitve omenjenih operacij.

V Ljubljani, dne 28. junija 1922.

Po naročilu pokrajinskega namestnika kot predsednika pokrajinske komisije za agrarske operacije:

Detela s. r.

St. 537.

Razglasilo.

Po § 65. zakona z dne 26. maja 1909., štaj. dež. zak. št. 44, je pokrajinska komisija za agrarske operacije v Ljubljani postavila okrajnega glavarja dr. Frana Spillerja-Muysa krajnim komisarjem za agrarske operacije, da se izvrši uredba užitnih in gospodarskih pravic na skupnem svetu, ki je vpisan pod vl. št. 127 davčne občine gornjegrajske, istega sodnega okraja.

Uradno poslovanje tega krajnega komisarja se prične takoj.

S tem dnem stopijo v veljavnost določila zakona z dne 26. maja 1909., štaj. dež. zak. št. 44, glede pristojnosti oblastev, potem neposredno in posredno udeleženih strank kakor tudi glede izrecil, ki jih te oddado, ali poravnava, ki jih sklenejo, naposled glede zaveznosti pravnih naslednikov, da morajo priznati pravni položaj, ustvarjen zaradi izvršitve omenjene operacije.

V Ljubljani, dne 28. junija 1922.

Po naročilu pokrajinskega namestnika kot predsednika pokrajinske komisije za agrarske operacije:

Detela s. r.

St. 34.001/22.

1001

Dražba lovov.

Lovska pravica, ki jo imata krajevni občini Kumen in Bohova, se odda na javni dražbi do dne 30. junija 1928. v zakup. Dražba se bo vršila za občino Kumen v torek dne 8. avgusta t. l. ob devetih v občinskem uradu pri Sv. Lovrencu na Po-

horju, za občino Bohova pa v ponedeljek dne 7. avgusta t. l. ob devetih pri okrajnem glavarstvu v Mariboru, v sobi št. 11/1.

Okrajno glavarstvo v Mariboru,
dne 20. julija 1922.

Tov. št. 1429/91.

1015

Razglas.

Po odločbi gospoda ministra za finance z dne 22. februarja t. l., št. 88, je privatnim osebam prepovedan promet s soljo iz ene pokrajine v drugo (iz Hrvatske v Slovenijo). Zoper one, ki uvažajo sol v Slovenijo, kakor tudi zoper one, ki kupujejo tako sol, se bodo uporabljale najstrožje zakonske odredbe.

Pokrajinska monopolska direkcija v Ljubljani,
dne 24. julija 1922.

St. 768/II.

Razpis štipendij.

Francoska vlada sprejme tudi letos nekaj štipendistov iz naše kraljevine.

Kandidati morajo biti absolventi fakultete ali pa morajo biti vsaj v poslednjih dveh semestrih svojih študij, in sicer v obeh primerih na tisti univerzi, ki jih predlaga. V prvi vrsti se bodo izbirali kandidati za francoski jezik in francosko literaturo.

Štipendije znašajo po 6000 frankov za študijsko leto 1922./1923. Izbrani prosilci dobe na roko tudi potne stroške.

Absolventi in slušatelji ljubljanske univerze, ki hočejo prositi za podelitev te štipendije, naj naslovi svoje prošnje, opremljene s potrebnimi dokumenti, na rektorat univerze. Termin do dne 15. avgusta t. l.

Rektorat univerze kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev v Ljubljani,
dne 21. julija 1922.

Krek s. r., rektor.

1009

Razglas.

Vsi interesenti se vabijo na oddajo šolskega popravila na Razborju, ki se bo vršila dne

30. julija 1922.

ob desetih na dražbi v šolski sobi na Razborju. Izključena cena 130.000 K. Proračun je pri tukajšnjem šolskem vodstvu na vpogled.

Krajni šolski svet na Razborju pri Zidanem mostu,
dne 20. julija 1922.

Razne objave.

St. 4254—III.

987

Avstrijsko-jadranski tovarni promet.

Znižani vozninski stavki za kopro (sušena jedra kokosovih orehov v kosih) in jedra palmovih orehov iz Trsta, dalje za olje iz kokosovih orehov (očiščeno) v Trst.

Z veljavnostjo izza dne 10. julija 1922. do preklica, odnosno do proizvodbe v tarifi, se računajo v okviru »Provizorne železniške tovarne tarife« (z dne 1. februarja 1921.) nastopni vozninski stavki:

A) za kopro (sušena jedra kokosovih orehov v kosih) in za jedra palmovih orehov

iz Trsta:

do postaj: centesimov za 100 kg

Atzgersdorf Mauer . . . 741 } pri predaji ali ob plačilu
Wien Handelskai . . . 790 } najmanj za 10 000 kg za
Wien Südbahn . . . 741 } tovorni list in vagon;

B) za olje iz kokosovih orehov (očiščeno)

v Trst:

s postaje: centesimov za 100 kg

Atzgersdorf Mauer . . 1452 } pri predaji ali ob plačilu
najmanj za 10 000 kg za
tovorni list in vagon.

Odbitki, odnosno pribitki (sedaj 40%ni odbitek) pri vozninskih stavkih imenovane tarife, ki so bili priobčeni drugod, se vpoštevajo tudi pri teh vozninskih stavkih.

V Ljubljani, dne 15. julija 1922.

Družba južne železnice v imenu udeleženih uprav.